

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

گروه پروسه
نوال السعداوی
برگردان از : آوا بیات
۱۳ جولای ۲۰۱۳

مصر:

انقلاب مردمی، نه یک بحران یا کودتا!

در طول تاریخ، هر انقلاب، ضد انقلاب خود را داشته است. اخیراً نیروهای داخلی و خارجی متحد شده‌اند (همان‌گونه که در مصر عمل کردند) تا انقلاب جنوری ۲۰۱۱ را عقیم گذارند.

اما اخوان المسلمین در عقیم‌سازی انقلاب اخیر در ۳۰ جون ۲۰۱۳ شکست خورد، و شکست آن‌ها ادامه خواهد یافت چرا که کسانی که علیه‌شان طغیان کرده‌اند، از گذشته درس گرفته‌اند. آگاهی آنان با سازمان‌دهی و اتحاد عمیق‌تر شده است.

سی و چهار میلیون جوان، مرد و زن به خیابان‌ها و میدان‌ها سرازیر شدند. آن‌ها مصمم به سرنگونی دولت مذهبی تحت کنترل اخوان المسلمین بودند و در برابر همه کسانی که از اخوان المسلمین حمایت می‌کردند در خانه و خارج از کشور ایستادند.

آن‌ها می‌خواستند تمام کسانی را که از مذهب برای منافع سیاسی و اقتصادی خود استفاده می‌کنند، بیرون کنند و مرسی را برکنار نمایند. خواست مردم قدرت‌مندتر از ارتش، پولیس و هر سلاح مذهبی یا اقتصادی بوده و هست. این است درس تاریخ بشری: هیچ اصلی بالاتر از حقیقت و خلوص نیت در جست وجوی عدالت، آزادی و شان انسانی نیست.

اخوان المسلمین در طول حکومتش سعی کرد مردم را به دو دسته مؤمنان و مرتدان تقسیم کند اما شکست خورد. در جمعیت مخالف مرسی مؤمنان (مسلمانان) بسیاری حضور داشتند. قدرت میلیون‌ها نفر مانند دریائی بود که از خود با نیروی خود محافظت می‌کرد و امواج بزرگ جن‌ها و ارواح را دور می‌نمود.

شبه نظامیان اخوان المسلمین زنان و مردان جوان را کشتند اما جمعیت در خیابان‌ها، محله‌ها و حومه شهر افزایش یافت. آن‌ها از گلوله‌ها نترسیدند، حتا یک قدم نیز عقب ننشستند، بلکه تا سرنگونی رژیم به پیش‌روی خود ادامه دادند.

انقلابیون به ارتش ملی رو کردند و ارتش واکنش نشان داد. پولیس نیز به جای رژیم به مردم خدمت کرد. دوره جن، ارواح و خرافات به اتمام رسید. نور دانش، حقیقت، عشق و خلاقیت روز به روز افزایش می‌یابد. و هنوز امپریالیست‌ها و امریکائی‌ها ادعا می‌کنند که این انقلابی نبود که رژیم مشروع نوینی را مطالبه کند بلکه فقط یک بحران یا کودتا علیه دموکراسی است.

در ۵ جولای من گروهی از مردان امریکائی را در «سی. ان. ان.» دیدم که تهدید می‌کردند کمک به انقلابیون مصری را قطع خواهند نمود. و من با صدای بلند خندیدم. امیدوارم آن‌ها این کمک‌ها را قطع کنند. چرا که در دهه ۷۰ در زمان انورالسادات این کمک‌ها حیات سیاسی اقتصادی ما را نابود کرد. این کمک‌ها بیش‌تر از هر کس به خود امریکا کمک می‌کند. این کمک‌ها مستقیم به جیب طبقه حاکم می‌رود و آن را فاسد می‌نماید. این کمک‌ها سلطه استعماری امریکائی-اسرائیلی بر سرزمین ما را نیرومندتر می‌کند. تمام چیزی که مردم مصر از این کمک‌ها به دست می‌آورند فقر بیشتر و تحقیر شدن است.

دموکراسی چیزی بیش‌تر از انتخابات است. مشروعیت معنایی بیش از صندوق‌های رأی دارد، مشروعیت به معنای قدرت مردم است.

ما مصریان به قانون اساسی جدیدی نیاز داریم که اصول انقلاب را محقق سازد: برابری برای همه بدون تمایز در جنسیت، مذهب یا طبقه. این اولین قدمی است که باید برداریم نه این‌که فقط در برگزاری انتخابات. ریاست جمهوری یا مجلس عجله کنیم. ما نباید اول سراغ ارا به برویم بلکه ابتداء باید به فکر مهیا کردن اسب باشیم. نباید اشتباهات گذشته را تکرار کنیم.

ما به یک رهبری همگانی و انقلابی نیاز داریم نه تنها یک رهبر.

این یک انقلاب تاریخی است نه فقط یک کودتای نافرجام یا جنبش اعتراضی یا طغیان علیه بی‌عدالتی. این انقلابی است که تا زمانی که همه اهدافش محقق شود، ادامه خواهد داشت.

منبع:

<http://www.juancole.com/2013/07/peoples-revolution-saadawi.html>